

ตายแล้ว...เลือกเกิดได้.... (จริง)

นำเสนอเมื่อ : 23 ส.ค. 2552

"..ตายแล้ว..เลือกเกิดได้..(จริง).."

คุณเชื่อหรือไม่ว่า...

คนเราเมื่อก่อนเกิดมา เลือกเกิดไม่ได้

แต่เมื่อเกิดมาแล้ว สามารถเลือกที่ ๆ ที่จะไปเกิดใหม่ได้
หลังจากตายแล้ว...

ตามหลักพระพุทธศาสนา..บอกไว้ไว้..

ซึ่งมี ๗ สายทางแห่งชีวิตที่เราสามารถเลือกเกิดได้
ตามผลกรรมที่ตนเองได้สะสมไว้ ดังนี้

ทางสายที่ ๑ >>>>ไปตกนรก

++++ ผลกรรมที่ทำไว้ คือ โทสะ ใต้แก่ ความโกรธ

++++ คนที่มีปกติโกรธอยู่เสมอ ๆ และไม่เคยให้อภัยใคร

===== เมื่อตายไปแล้ว มีทุกคิดเป็นที่หวังคือ ไปตกนรกแน่นอน

ทางสายที่ ๒ >>>>ไปเป็นเปรตและอสุรกาย

++++ ผลกรรมที่ทำไว้ คือ โลภะ ใต้แก่ ความโลภ

++++ คนที่หวงทรัพย์สมบัติ หรือมีความตระหนี่อยู่ในจิตใจ

===== เมื่อตายไปแล้ว มีทุกคิดเป็นที่หวัง คือ ไปเกิดเป็นเปรตและอสุรกายแน่นอน

ทางสายที่ ๓ >>>>ไปเป็นสัตว์เดรัจฉาน

++++ ผลกรรมที่ทำไว้ คือ โมหะ ใต้แก่ ความหลง

++++ คนที่มีความหลงผิด ไม่เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม

ไม่เชื่อว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว มีความเห็นผิด

==== เมื่อตายไปแล้ว มีทุกคิดเป็นที่หวัง คือ ไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานแน่นอน

ทางสายที่ ๔ >>>>ไปเกิดเป็นมนุษย์

++++ ผลกรรมที่ทำไว้ คือ รักษาศีล ๕ ครอบบริบริบูรณ์

และประพฤติกุศลกรรมบถ ๑๐ ครบถ้วน

(กายกรรม ๓ ได้แก่ ไม่ฆ่าลัก ไม่ลักทรัพย์ ไม่ประพฤติผิดในกาม)

(วจีกรรม ๔ ได้แก่ ไม่พูดเท็จ ไม่พูดส่อเสียด ไม่พูดคำหยาบ ไม่พูดเพ้อเจ้อ)

(มโนกรรม ๓ ได้แก่ ไม่โลภอยากได้ของเขา ไม่พยาบาทปองร้ายเขา

ไม่เห็นผิดจากทำนองคลองธรรม)

>>>>>แต่บ่อยคนนัก ที่ตายไปแล้วจะมาเกิดเป็นมนุษย์ได้อีก

อุปมาเหมือนฝุ่นที่อยู่ในพื้นปฐพี เพียงแค่เราเอาปลายเล็บนี้วก้อยซ้อนดินขึ้น

ขึ้นฝุ่นติดปลายเล็บเราอย่างไร อุปมาการเกิดเป็นมนุษย์ได้อีกก็ประมาณนั้น

>>>>>หรืออุปมาเหมือนเต่าตาบอดลอยคออยู่ในมหาสมุทร ไม่รู้ที่ร้อยพันปี

ที่จะสามารถโผล่หัวติดห่วงที่เขาคล้องไว้ใต้มหาสมุทร (มีโอกาสน้อยมาก)

>>>>>พระพุทธเจ้าของเราตรัสว่า กิจุโณ มนุสฺสสปฏิลลาโภ การที่เราจะมาเกิดเป็นมนุษย์

พบพระพุทธศาสนานั้นยากแสนยาก เป็นโชคอันดีแล้วที่เราได้เกิดมาเป็นมนุษย์

ได้มาสร้างกุศล สัมมาปฏิบัติ เพราะเป็นภพชาติเดียวที่สามารถบรรลุธรรมได้

ทางสายที่ ๕ >>>>>ไปเกิดบนสวรรค์

++++ ผลกรรมที่ทำไว้ คือ กระทำมหากุศล ๘ การบำเพ็ญสิ่งที่เป็นกุศล(ความดีต่าง ๆ)

เช่น การทอดกฐิน ถวายผ้าป่า ถวายทาน การฟังธรรม เป็นต้น

==== เมื่อตายไปแล้ว มีสุคติเป็นที่หวัง คือ ไปเกิดบนสวรรค์แน่นอน

ทางสายที่ ๖ >>>>>ไปเกิดในพรหมโลก

++++ ผลกรรมที่ทำไว้ คือ การเจริญสมถกรรมฐาน

อุบายเป็นที่ตั้งแห่งการปฏิบัติธรรมเข้าสู่ความสงบ ๔๐ อย่าง

==== เมื่อตายไปแล้ว มีสุคติเป็นที่หวัง คือไปเกิดในพรหมโลกแน่นอน

ทางสายที่ ๗ >>>>ไปนิพพาน

++++ ผลกรรมที่ทำไว้ คือ การเจริญวิปัสสนากรรมฐาน

อุบายเป็นที่ตั้งแห่งการปฏิบัติธรรมเพื่อความรู้แจ้ง เห็นจริง เกิดปัญญาญาณ (บรรลुธรรม)

ปฏิบัติธรรมทุก ๆ ขณะ มีสติอยู่กับปัจจุบัน ไม่ประมาทในชีวิต

เข้าใจ รู้แจ้ง เห็นจริงในธรรมที่ควรรู้ ควรเห็น ตามสภาวะความเป็นจริงของทุก ๆ สิ่ง

จึงพอสรุปได้ว่า

สายที่ ๑-๓ >>>ถือว่าเป็นทางไปสู่สุคติ คือ ภาวนามิที่ไม่ดี (ไม่มีใครอยากไปเกิดแน่นอน)

สายที่ ๔ >>>ถือว่าเป็นทางสายกลาง ที่สามารถจะสั่งสมคุณงามความดี บรรลุธรรม

(พระนิพพาน)ได้ แต่น้อยคนนักที่จะมาเกิดเป็นมนุษย์ได้อีก

สายที่ ๕-๗ >>>ถือว่าเป็นทางไปสู่สุคติ คือ ภาวนามิที่ดี สูงขึ้นไปอีก แต่ไม่สามารถบรรลุธรรมได้

ฝากไว้ให้คิด...

>>>>>>ความดี คนดีทำได้ง่าย

>>>>>>ความชั่ว คนดีทำได้ยาก

>>>>>>ความดี คนชั่วทำได้ยาก

>>>>>>ความชั่ว คนชั่วทำได้ง่าย

ขอบคุณบทความจาก teenee.com